

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

36

Fylke:

Oppland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

G. Gaardal

Emne:

Helsing, fakter og aat
ford.

Bygdelag:

Folleli

Oppskr. av:

G. Fædre

Gard:

Folleli

(adresse):

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

Etter egen erfaring

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Ja, uttrykker folk ofte med et kort
nikk med hodet. Ja, uttrykker
ofte med en kort bevegelse ført til
hoir sa tilveestn med hodet.
Det brukes ofte samtidig med at
det svores ja eller nei like som for
aa understreke svoret.
2. Her paa bygden forekommer
det nok at vi hilser paa utgjænte
folk vi møter paa veien, men
det vanligste er nok aa gi folk
folk man ikke kjender uten aa
hilse.
3. Man hilser først paa kvinner
De yngre hilser først paa de
eldre og det er vel almindelig
at man hilser først paa den
som står over en i røy og
stilling i samme del.
4. Man hilser, Godmorgen, Goddag
God kveld, samtidig som man
F. tok av seg lue eller hatten
og gjorde alt nikk med hodet.
5. Helsen ble altid mer korrekt

11. *Wolfs man oft Lebzig, in*
von Kitzelblom in einem
fast stamm abend of Leben
Abmündung in der muth of
as the matter all available.

her self also named things of the
Kitzelblom horn, man's
fast her for as the matter was
*10. *del in like abmündung of**

*9. *del stunden klapp in muth of**
gott wüthet für bewerkung
globe.

agree von bene.
zur best gott. Von hater der
was the making of einem dem
trifft es sich man man kom
the manner of stamm man stamm
alle in hater man man kom
wegen of man hater man
trifft man man man man
gott man of stamm man stamm

8. *del in brüder an hater man*
man man gik in hater man
man man von hater man

7. *Man hater sich man kompt.*
man man von hater man

6. *Maner alle her.*
Hilman der hater.
quicke kompt. of her alle
am in man man in man of
Man man hater in man stamm.

hater her alle von hater her.
stamm man man hater de man man
man man hater hater man de man
man man man man man

del nok almindelig al manne staa
ser, vander sig med likfølgt., for
at sig hatten og staa rolig indtil
Likfølgt. og forbi.

12.

13. I almindelighed brydes folk
en hilsen som svar til tidspunktet
af døgnets. God morgen, God dag
Godkveld, Godnatt.

14. I vor træde opgjæde tid
er det mange mennesker som
hilsen Godmorgen hele døgn.

15. Vor man er i nærheden med
sin hilsen og sig Godmorgen
midt paa dagen, vander det
al manne for en fin korrek
er den præcise korrekte man
man har hilst paa ved det
at man betror hilsenen med
God dag.

16. Man er ellers ikke nøie med
dette og Godmorgen, er nok den
mest vanlige hilsen til alle
døgnets tider.

17. Pagne arbeidet, Sige man
er ikke brydet her. I Hjellegden
Opdal i s. Tøndelag sa folk
altid, Pagne spise, naar de
kom ind manne folk tok
ved et maaltid.

18. Ikke brydet her.

19. En gæst som blir forbi ved
at venter vil gæsta sin hilsen
naar han kommer ind.

20. De bod om en samtale paa
tommandshand og hilsforer tok

da den fremmede med ind i
ell rummet ved siden af Høkkene.
21. Det er altid brækelij og bæske
paa døra for naar gaas ind.

22. Bønderne ble som regel bevoet
med komn ind eller med ell
hænderstikk "klid over".

Den som komn ind luttet
døra og hilste og ble staaende
rolig ved døra.

23. Det var god folkeskikk og
ble staaende til han ble opfordret
til "aa syaa aal aa faa setja"
eller til det ble sat paa en stol
til haave.

24. Man tok an seg hatten eller
læm struks naar komn ind.

25. Det var naa som kunde sig
til den som kom ind efter som
den var som var komn med ind.

En særlig gjest er var naald
og god naa som ofte var paa
bevoet ble naaend høitidelij
mottak, da var det gjæve et
meelij. "Di for syaa aal aa
faa setja" og naaen faant
seg selv en setjeplass.

Var det en læng væis foreende
en gjæden naar Høst kom naar
gjæst. Kom det gjæve fjørl ell
gledesælbrind og det ble seth
paa en stol med opfordring
til gjæsten om aa ta plass.

26. Det var stor fjørl ell paa
mottagelæu av folk som komn
ind

- 27. Helt frammede folk som regel en konkl. mottogels men men vor altid helt forbeholden over for frammede folk.
- 28. Mandags, menas folk altid en men hyetelig mottogelse med helt frammede mennesker.
- 29. Indleindre gæster ble niøtt paa dørskeiner, ønsket velkom men. De folk retledning om hvor de skulde legge ad sig i teltet og ble saa bedt ind i stuen.
- 30. Det vor gæne at kost God Pved.
- 31. Gaisdalen er et rolig folke ferd som ikke borer sine fjølsken uten paa seg og en Gaisdal vilste sin kone paa saumme rolige maate i 1940 da han drog ut for an gjøre sin skyldig het. Under indbeleveringen 1940, som naar han eller gjorde en liten tur til Lillehamner.
- 32. } Ikke brukt her, eller man
- 33. } kan si, svod. lite brukt her
- 34. }
- 35. }
- 36. }
- 37. }
- 38. }
- 39. Det vor nok brukt i al forldren eller det kunde vor arleender paa gawden som hadde sordig bonetke ke og som stod til. baade i bonetke og forldrens levesthet. som kunde man bonet. ved aa bryne men med bonet.

1525

6.
En gammel slekting gj. hadde, som hadde veldig godt skjegge brøkk
aa skjegge os borte uor han av
og til berøgte oss. Vi sat paa hans
fang og han quod os med skjegget
saa uor. aensig. ble helt. borte
inne i det store skjegget. og dette
syntes vi vor utryre morsomt.

40. tvilbrun eller aendr som hadde
en god porsjon i tueset.

41. Dette her nok vor alminnelig
her ogsaa.

42 } Lite brøkk her
43 }

44. Tillykke ble brøkk ved mange
faldige aaledninger.

45. Taek ønsket hverandre God eller
afledig jul, god nyttaar, og
god paaske og god pinse.

Man ønsket folk tillykke med
børn og gratulerte folk med
forlovelsen og brylluppet.

46. Ved dødsfald eller ved nedgang
ga folk ofne stillfordinge med
kystelige uttrykk for sin med
følelse ved et besøk i huset.

47. Man takket ogsaa for slik del
tagelse paa en fin stillfording
maate.

48. —————

49. Bygdifolk her altid hal lett
for aa gi uttrykk for sin for
aer eller ringaer. ~~for~~ for
noen og kan gi uttrykk for
dette paa uttallige maater

7.
De kan gi uttrykk for sin ringeagt
paa en fin maade eller paa en
saa grov maade som det idel-
nele folk kan gjøres.

En liten grimase en håndbevægelse
elt klapp paa sin bekeede nosse man
staar med ryggen mod den man
vil hagne.

En "fot" man slipper ut som
kommeator til nye bemærkelser
vordig den man vil tillids, kan
si ovod meget, og de maake man
kan vise sin foraght paa es retallig
og det skal lita til den leyg defolk
hos skoop isaghtalesedne.

En meget grov fornø for ringe-
agt. vor brukt. sodig ad Krimer
hos i Gardsdal for i tiden.

Krimerne brukt ikke been
klor for 100 aar siden og det
heerde da en en annen gang
at vor det en Krime som
vilde gi sodig uttrykk for
sin ringeagt for noen,
tokk hin skjortel opp med
hænderne! smidde ryggen til
den hin vilde vise sin ringe-
agt. boiget seg forover og
vilde vedkom med de vil
blanke beakende.

Det en meilig det vor fortruis
vis smaa folk som brakte
deene Øresbevisning, men
det en ogsaa brukt ad en god
manes kone hos i gamle dage.

Pamman med en kammeret. Fekj
 for næsten 40 aar siden en stik
 overbevisning av en gammel
 fæls, ingen av oss stod paa god
 fot med og hvem av os over
 bevisningen gjaldt, velj, ikke.

Bymstjerne Byson ble en dag
 iværnet med en gammel fæls
 kone han forvirrig hadde vedt
 god med, paa gaard plannen paa
 Aulstod. Kone Dokken viste
 B.B. sin blanke bakende.

B.B. ble rasende. Ty, faen!
 jeg det trinet av gaarden, strøk
 han til en av sine arbeider
 50. Det vaulige her og aa si de
 ti alle folk.

51. De gauek her brukt av
 si hane eller tid istedet for
 die eller de naar de skulde
 være rigtig høitidelige og
 naar de snakket med noen
 som stod langt over dem
 i aplysning og stilling.